

Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Bernd Lippert iesniedza 2005. gada 19. jūlijā

(Lieta T-285/05)

(2005/C 229/72)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 19. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Parlamentu, ko cēla Bernd Liperts [Bernd Lippert], ar dzīvesvietu Helmsanzā [Helm-sange] (Luksemburgā), kuru pārstāv Sebastians Orlandi [Sébastien Orlandi], Ksavjē Martēns [Xavier Martin], Alberts Kūlens [Albert Coolen], Žans Noels Luī [Jean-Noël Louis] un Etjēns Maršāls [Etienne Marchal], *avocats*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atcelt lēmumu iecelt prasītāju par Eiropas Kopienu ierēdni, ciktāl prasītāja amata pakāpe šajā lēmumā ir noteikta, piemērojot Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pantu;
- 2) piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja norādītie pamati un galvenie argumenti ir identiski lietā T-130/05 *Albert-Bousquet* u. c./Komisija ⁽¹⁾ norādītajiem.

⁽¹⁾ OV C 132, 28.05.2005., 31. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Centre Européen pour la Statistique et le Développement A.s.b.l. (C.E.S.D.) iesniedza 2005. gada 18. jūlijā

(Lieta T-286/05)

(2005/C 229/73)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 18. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju,

ko cēla Centre Européen pour la Statistique et le Développement A.s.b.l. (C.E.S.D.), Luksemburgā, kuru pārstāv Dominiks Grizē [Dominique Grisy], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka Komisijas 2005. gada 18. maija lēmums nav spēkā, jo tas pieņemts, nepareizi izmantojot pilnvaras, un/vai ka tajā nav norādīts pamatojums, kā arī norādīts acīmredzami kļūdainais novērtējums;
- 2) pakārtoti — atzīt, ka minētais lēmums nav spēkā, ciktāl tas attiecas uz divdesmit pieciem līgumiem, kuri nav ņemti vērā, veicot revīziju;
- 3) piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc tam, kad EUROSTAT ģenerāldirektorātā tika atklāti pārkāpumi, Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, kurā deva norādījumus pilnvarotajiem kredītrikotājiem cik vien iespējams drīz saskaņā ar līgumu noteikumiem pārtraukt jebkādas līgumattiecības ar dažiem uzņēmumiem, tostarp prasītāju.

Prasības pamatojumam prasītājs norāda, ka Komisija nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, jo apstrīdētais lēmums tika pieņemts, neizmantojot katrā līgumā paredzētās īpašās strīdu risināšanas procedūras, aizstājot tās ar procedūrām, kuru rezultātā tika pieņemts vienpusējs lēmums, kas balstīts uz Regulas Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ 93. panta 1. punktu. Prasītājs saistībā ar šo pašu situāciju norāda, ka Apstrīdētajā lēmumā, iespējams, nav norādīts pamatojums.

Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir norādīts acīmredzami kļūdainais novērtējums, attiecīgos prasītājas darbību raksturojošos apstākļus kvalificējot kā smagu pārkāpumu atbilstoši Regulas Nr. 1605/2002 93. panta 1. punktam.

Visbeidzot, prasītājs apgalvo, ka apstrīdētais lēmums bija balstīts uz revīzijas rezultātiem, kurā tika pārbaudīts tikai viens līgums, ko tas bija noslēdzis ar Komisiju, un ka tādējādi tajā trūkst pamatojuma vismaz saistībā ar divdesmit pieciem līgumiem, kuri netika pārbaudīti, veicot revīziju.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248 16.09.2002., 1. lpp.).